Aruba's volkslied

ARUBA, lang bevoogd door het eiland Curaçao, heeft kort geleden een prijsvraag uitgeschreven voor een wapen. Tot nu toe werd het Nederlandse wapen gebruikt en gezaghebbende kringen zijn het oneens, of dit wel juist is. Merkwaardig genoeg hebben de Antillen feitelijk geen eigen wapen. Het zeilschip, hiervoor wel gebezigd op afbeeldingen, is niet officieel, doch een afbeelding van een zegel van de vroegere Westindische Compagnie. Aruba is nu het eerste eiland geweest, dat een wapenschild heeft doen ontwerpen. Daarnaast kwam het al tot een eigen volkslied-in-spe. Het Curaçaose officieuze volkslied „Nos tera ta baranca" kan voor Aruba niet dienen. Het zou trouwens onmogelijk zijn voor deze twee eilanden, die in zovele opzichten van elkander verschillen, een gezamenlijk lied te maken. Van Rufo Wever en Padu Lampe stamt het nu ontworpen volkslied, dat intussen bij de experimentele radio-uitzendingen van de Arubaanse Radio-Omroep reeds wordt gebezigd, waarvan het eerste couplet luidt:

Aruba, patria apreciá
nos cuna venerá
Chikito y simpel Bo por tá
pero si respetá.

(Vertaling: Aruba, geliefd vaderland, onze vereerde wieg, klein en eenvoudig kunt gij zijn, maar toch gerespecteerd. O Aruba enz.).

De Arubaanse Courant, die de tekst bracht, noemt het „een van de allerbeste werken van de heren Wever en Lampe ...een pittig lied, dat tegelijk iets magistraals heeft", een karakteristiek, die misschien meer door patriotisme dan door ware objectiviteit werd geïnspireerd, maar die toch wel het gevoelen van vele Arubanen weergeeft.